

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VII. Explicatur in quo fines præscriptos à Theodosio excessisset Concilium Ephesinum. Absente Ioanne Antiocheno & delegato Principis, iudicium habuerat de Nestorio. De caussis criminalibus ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

Cyillus in ep. ad Theopompum.

Mandata Orient. in Syn. r. l. d. C. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Capite 14. partit. Conc. Ephes. in 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

In Syn. Chalced. A. 1. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

patribus retentus fuerit. Theodosius statim Ioannem sacrarum largitionum Comitem Ephesum mittit: qui rebus omnibus accurate discussis, Orientalium calumnias derexit, & synodo indulgit ut septem Episcopos ad Comitatum delegaret. Eadem facultas concessa est Orientalibus, qui mandatis suis instructos septem etiam Episcopos ad Principem destinarunt. Sed mandati illius verba expendenda sunt; quæ docent maximam illam contentionem de ordine servato, vel interverso, discuti posse, aut à Principe ipso, aut intra Consistorium, vel in Senatu, aut in Synodo Episcoporum, prout Principi colliuisset: Si questio habeatur de rebus controversis, vel apud piissimum Principem, vel in sacro Consistorio, vel apud sacrum Senatum, vel in synodo patrum. Cum autem utriusque partis Legati Constantinopolim se contulissent, perispecto rerum actarum ordine, Synodum Ephesinam canonicè Nestorij causam discussisse Theodosio constitit; ideoque statim acta Synodi Edicto confirmavit.

VII. Ceterum non eo solum nomine conquestum vidimus Theodosium, quod pleno & integro Concilio negotia discussa non fuissent in Synodo Ephesina, sed eo etiam, quod à forma literis suis perscripta temere discessum fuisset. Liberum enim sibi esse Principes existimabant ut rerum gerendarum ordinem etiam Conciliis Oecumenicis præferberent, quemadmodum superius dixi. In duobus autem capitibus præcipue fines præscriptos à Principe patres excesserant. Vnum est, quod absente Candidiano iudicium adversus Nestorium peregerant. Alterum, quod licet synodo Princeps denuntiasset nullam civilem aut criminalem causam, etiam si ecclesiastica esset, movendam esse adversus quempiam Episcoporum, vel in synodo, vel in publico iudicio, sed omnia ejusmodi Constantinopolim avocanda, attamen Cyrilli, & Memnonis, Ioannisque, & Orientalium damnationes subsecuta legem datam violaverant. Eandem rationem secutus est postea idem Theodosius in secunda Ephesina Synodo. Prohibuit enim commonitorio suo, quod Elpidio Comiti datum est, ne lites ullæ instituerentur in synodo antè quàm fidei questio finem accepisset. Præterea autem vetuit ne Flavianus Episcopus Constantinopoleos, aut ceteri Episcopi qui sententiam adversus Eutychem in Synodo Constantinopolitana dederant, suffragium suum ferrent in Concilio Ephesino. Elpidius executionem mandati hac in parte graviter urfit, Theodosio ordinem rerum vindicans his verbis: Imperator adimplens ipse primus ordinem legum, cujus est conditor &

custos, jussit eos qui semel judicaverunt, iudicandorum locum obtinere. Itaque Theodosius Flavianum & Synodum Constantinopolitanam eodem loco habuit quo ceteros iudices à quibus provocari potest, qui iudiciis non interfunt in quibus de eorum appellatione cognoscitur. Quin etiam cum à canonibus constitutum sit illi similem pœnam indicendam qui contra canones excommunicationis aut dejectionis sententiam protulerit, Theodosius eum cognitioni synodi ordinem præscripsit, ut Flavianus inter reos haberetur. Alio tamen jure usi fuerant Episcopi Orientales qui Antiochiæ in Athanasium sententiam dixerant. Illis enim & Iulius, qui eos literis suis Romam ad secundum iudicium evocabat, & Constantius & Constans Imperatores, qui Synodum Sardicensem indixerant, suffragia integra reliquerunt, quæ unà cum Occidentalibus Episcopis in synodo conferrent. Diferimen ex eo proficiscitur, quod Concilij Antiocheni ratio habita fuit, perinde ac si appellari ab ejus iudicio non posset, sed tantum retractationis cognitio instituit, ut fieri solebat adversus sententias Præfectorum prætorio. At synodus Flaviani non eo jure potita est, sed eo loco habita ac si ab ea provocari posset. Quod non alia ratione nitebatur quàm mero Theodosij arbitrio, qui ordini hujus cognitionis quas voluit leges præscripsit, etsi à ceterorum iudiciorum ordine alienas.

CAPVT IV.

Synopsis.

I. Principes aliquando suspendebant prioris synodi iudicium, nova synodo indicta. Quod factum à Theodosio in causa Nestorij. Qui damnatus à Synodo Romana & Alexandrina, nisi resisteret intra decem dies. Theodosius Synodo Ephesina indicta ad petitionem Nestorij, interim nihil innovari iussit. Ostenditur à Concilio habitam rationem suspensionis.

II. Auctoritas Theodosij interpellata à Leone, ut suspendi juberet executionem secunde Synodi Ephesina. In qua Dioscorus omnia pertumultum egit contra canones, deposito Flaviano. Leo hanc synodum repræbat in Concilio Occidentali. Sed auxilium Principis implorat adversus Orientales. His verbis utitur qua auctoritatem Principum in hac re significat.

III. Leo de iniquitate synodi iudicium tulit. A Principe verò petiit restitutionem, ex eo capite, quod per vim & contra canonum ordinem omnia gesta essent. Vir eruditissimus putat à Leone peti prioris legis revocationem, qua Theodosius Synodum Ephesinam confirmaverat. Sed nondum resciverat legem illam latam fuisse. Refutati Novatores, qui à Principe solo restitutionem synodorum tunc pependisse volunt. Theodosius nihil satisfacere desiderio Leonis. Sed Marcianus indixit Synodum Chalcedonensem, qua necessariam putavit Principis legem ad Synodum Ephesinam rescindendam, quam à Principe obtinuit.